

अपि च ।

“सक्रद्भूमौ निपतितो न शक्तः प्रयमेन्मुहुः ।
उत्थायौत्थाय कर्त्तव्यं दृष्टवत् प्रणिपातनम् ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे ८ विलासः ॥

नतिविशेषस्तु यामले ।

“त्रिकोणाकारा सर्वत्र नतिः शक्तेः समीरिता ।
दक्षिणादायवीं गत्वा दिशं तस्याच्च ग्राम्भवीम् ॥

ततश्च दक्षिणां गत्वा नमस्कारस्त्रिकोणवत् ॥” * ॥
एकहस्तप्रणामनिषेधो यथा,—

“एकहस्तप्रणामश्च एकं वापि प्रदक्षिणम् ।
अकाले दर्शनं विच्छोर्हन्ति पुर्यां पुराकृतम् ॥”

इति तन्त्रसारः ॥ * ॥

कायिकवाचिकमानसभेदेन प्रत्येकं त्रिविधः ।
यथा, कालिकापुराणे ७० अध्याये ।

“कायिको वागभवश्चैव मानसस्त्रिविधः स्मृतः ।
नमस्कारस्तु तत्त्वज्ञैरुक्तमाधममध्यमः ॥

प्रसार्थं पादौ हस्तौ च पतित्वा दृष्टवत् क्षितौ ।
जानुभ्यामवर्णौ गत्वा शिरसा स्पृश्य मेदिनीम् ॥

क्रियते यो नमस्कार उत्तमः कायिकस्तु सः ।
जानुभ्यां क्षितिं संस्पृष्ट्वा शिरसा स्पृश्य मेदि-

नीम् ॥

क्रियते यो नमस्कारो मध्यमः कायिकस्तु सः ।
पुटीहाल करौ शीर्षं हीयते यद्यथा तथा ॥

अस्पृष्ट्वा जानुश्रीर्षाभ्यां क्षितिं सोऽधम उच्यते ॥
यः स्वयं गन्धपद्मार्थां घटिताभ्यां नमस्कृतः ।

क्रियते भक्तियुक्तेषु वाचिकस्तुत्तमः स्मृतः ॥
पौराणिकैर्वैदिकैर्वा मन्त्रैश्चो क्रियते नतिः ।

मध्यमोऽसौ नमस्कारो भवेद्वाचनिकः सदा ।
स वाचिकोऽधमो ज्ञेयो नमस्कारेषु पुत्रकौ ॥*

इष्टमध्यानिष्टगतेर्मनोभिस्त्रिविधं पुनः ।
मननं मानघं प्रोक्तुत्तमाधममध्यमम् ॥

त्रिविधं च नमस्कारे कायिकश्चोत्तमः स्मृतः ।
कायिकेस्तु नमस्कारेर्द्वास्तुष्वन्ति निव्यशः ॥

अयमेव नमस्कारो दृष्टादिपतिपत्तिभिः ।
प्रणाम इति विज्ञेयः स पूर्वं प्रतिपादितः ॥” * ॥

शुद्धपूजितदेवताप्रणामनिषेधो यथा,—
“यः शूद्रेणाक्षितं जिज्ञं विष्णुं वा प्रबुधेदुद्यदि ।

निष्कृतस्त्रस्य नाख्येव प्रायश्चित्तायुतैरपि ॥”
इति कर्मलोचनम् ॥

प्रणायः, त्रि, (प्रणयते इति । प्र + णी + ण्यत् ।
“प्रणायोऽधमस्तौ ।” ३ । १ । १२८ । इति

साधुः ।) अचमस्तः । (यथा, भट्टिः । ६ । ६६ ।
“ न प्रणायो जनः कश्चित् निवार्यं तेऽधि-

तिष्ठति ॥”)

अभिजावविचर्जितः । इति मेदिनी । ये, ६३ ॥
साधुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ प्रियः । इति

सुम्बोधवाकरणम् ॥
प्रणालः, पुं, (प्रणयते जलादिनिःसार्थतेऽनेनेति ।
प्र + णल + णच् ।) जलनिःसरणमार्गः । इत्य-

मरः । १ । १० । ३५ ॥ पयनाला इति भाषा ॥
प्रणाली, स्त्री, (प्रणाल + गौरादित्वात् ङीष् ।)

जलनिःसरणमार्गः । इत्यमरः । १ । १० । ३५ ॥

पयनाला इति भाषा ॥ (यथा, रामायणे ।
२ । ६२ । १० ।

“तद्वाक्यं करुणं राज्ञः श्रुत्वा हीनस्य भाषितम् ।
कौशल्या व्यष्टजद्वाप्यं प्रणालीव नवोदकम् ॥”

प्रणिधानं, स्त्री, (प्रणिधीयतेऽनेनेति । प्र + नि +
धा + ल्युट् ।) प्रयत्नः । (यथा, महाभारते ।

५ । १०३ । २१ ।
“प्रणिधानेन धैर्येण रूपेण वयसा च मे ।

मनःप्रविष्टो देवर्षे ! गुणकेश्याः पतिर्जरः ॥”)
समाधिः । (यथा, रघुः । १ । ७४ ।

“सोऽपश्यत् प्रणिधानेन सन्ततेः स्तम्भकार-
णम् ॥”)

पवेशनम् । इति मेदिनी । ने, १६३ ॥ (यथा,
सुश्रुते शारीरस्थाने ८ अध्याये ।

“बहुशः क्षता हीनशस्त्रप्रणिधानेनापविद्धा ॥”)
प्रणिधिः, पुं, (प्रणिधीयते इति । प्र + नि + धा +

किः ।) चरः । (यथा, देवीभागवते । ५ । ३ । ६ ।
“प्रणिधिं प्रेषयामास ह्यारिस्तु शचीपतिम् ॥”)

प्रार्थनम् । इत्यमरः । ३ । ३ । ६६ ॥ अवधानम् ।
इति भरतः ॥ (बृहद्बधुपुत्रः । यथा, महा-

भारते । ३ । २ । ६ । ६ ।
“बृहद्बधुस्य प्रणिधिः कश्यपस्य बृहत्तरः ।

भानुरङ्गिरसो धीर ! पुत्रो वचैस्य सौरभः ॥”)
प्रणिपातः, पुं, (प्र + नि + पत + णच् ।) प्रणतिः ।

इति हेमचन्द्रः । (यथा, कुमारः । ३ । ६१ ।
“तस्याः सखीभ्यां प्रणिपातपूर्वं

सहस्रजनः शिशिराद्यस्य ।
अकीर्त्यत चाम्बकपादमूले

पुष्योच्चयः पञ्चवभङ्गभिन्नः ॥”)
प्रणिहितं, त्रि, (प्र + नि + धा + क्तः ।) स्थापि-

तम् । प्राप्तम् । समाहितम् । इति मेदिनी ।
ते, २०३ ॥ (मिलितम् । यथा, रामायणे ।

४ । २५ । ३४ ।
“ततः प्रणिहिताः सर्व्या वानर्योऽस्य वशानुगाः ।

बुक्रुशुब्धोऽरवीरेति भूयः क्रोशन्ति ताः प्रियम् ॥”)
प्रणीतं, त्रि, (प्र + णी + क्त ।) उपसम्पन्नम् ।

पाकेन रूपरसादिसम्पन्नसज्जनादि । इत्यमर-
भरतौ । क्षिप्रम् । विहितम् । प्रवेशितम् । इति

मेदिनी । ते, १२४ ॥ कृतम् । इति हेमचन्द्रः ॥
प्रणीतः, पुं, (प्रणीयते इति । प्र + णी + क्त ।)

संस्कृतानलः । यच्च मन्त्रादिना संस्कृतापिः ।
इत्यमरः । २ । ७ । २० ॥

प्रणीता, स्त्री, (प्रणीत + टाप् ।) यज्ञपात्र-
विशेषः । इति मेदिनी । ते, १२४ ॥

प्रणतं, त्रि, (प्र + ण + क्त ।) स्तुतम् । इत्यमरः ।
३ । १ । १०६ ॥

प्रणयः, त्रि, (प्रकर्षेण नेतुं शक्यः । प्र + णी +
“अचो यत् ॥” ३ । १ । ६७ । इति यत् ।)

वश्यः । इत्यमरः । ३ । ३ । २५ ॥ (यथा,
महाभारते । १२ । ५६ । ६० ।

“अस्मत्प्रणयो राजेति लोकांश्चैव वद-
न्त्युत ॥”)

प्रततिः, स्त्री, (प्रतनोतीति । प्र + तन + क्तिच् ।)
विस्तृतिः । वल्ली । इति मेदिनी । ते, १२६ ॥

प्रतती, स्त्री, (प्रतति + ङीष् ।) व्रतती । इत्य-
मरटीकार्या भरतः ॥

प्रतनः, त्रि, (प्र + “नश्च पुराणे प्रात् ॥” ५ । ४ ।
२५ । इत्यस्य वार्त्तिः इति चकारात् च्यु तुट्

च ।) पुरातनः । इत्यमरः । ३ । १ । ७७ ॥
प्रतर्कणं, स्त्री, (प्र + तर्क + भावे ल्युट् ।) वितर्कः ।

तत्पर्यायः । तर्कः २ वितर्कः ३ व्युहः ४ वहः ५
जहः ६ वितर्कणम् ७ अध्याहारः ८ अध्या-

हारणम् ९ ऊहनम् १० । इति शब्दरत्नावली ॥
प्रतलं, स्त्री, (प्रकृतं तलम् ।) पातालभेदः । इति

मेदिनी । ले, १०६ ॥
प्रतलः, पुं, (प्रकृतं तलमस्य ।) विस्तृताङ्गुलि-

पाणिः । चपेटः । इत्यमरः । २ । ६ । ८४ ॥
प्रतानः, पुं, विस्तृतः । प्रपूर्वतनधातोर्घञ्प्रत्यय-

नियमः ॥ (तन्तुः । यथा, रघुः । २ । ८ ।
“लताप्रतानोदृष्यधितेः स कैश्रे-

रधिष्यधन्वा विनचार दावम् ॥”)
वायुरोगविशेषः । तस्य संज्ञान्तरं अपतान-

कम् । यथा,—
“दृष्टिं संस्तभ्य संज्ञां च हत्वा कश्चन कूजति ।

हृदि मुक्ते नरः स्वास्यां याति मोहं हृते पुनः ।
वायुना दावयं प्राङ्गुरेके तदपतानकम् ॥”

इति माधवकरः ॥

प्रतानिनी, स्त्री, (प्रतानो विस्तारोऽस्यस्या इति ।
प्रतान + इनिः ।) प्रतानवती । विस्तृतलतादिः ।

इत्यमरभरतौ ॥
प्रतापः, पुं, (प्र + तप् + णच् ।) कीर्षदृक्ज-

तेजः । कोषो धनं दृष्टो दमः तद्भित्तुत्वात् सैव-
मपि दृष्टः ताभ्यां यत्तेजो जायते सः । इति

भरतः ॥ तत्पर्यायः । प्रभावः २ । इत्यमरः ।
२ । ८ । २० ॥ (यथा, मनुः । ६ । ३१० ।

“प्रतापयुक्तस्तेजोस्त्री निबं स्यात् पापकर्म्मसु ॥”
पौरुषम् । यथा, रामायणे । १ । १ । ११ ।

“समः समविभक्तज्ञाः स्निग्धवर्णः प्रतापवान् ॥”
“प्रतापः स्मृतिमात्रेण रिपुहृदयविदारणक्षमं

पौरुषं तद्भान् । ‘प्रतापौ पौरुषातपौ ।’ इति
कोषः ।” इति तट्टीकार्या रामानुजः ॥) तापः ।

(यथा, रघुः । ४ । १२ ।
“यथा प्रज्ञादानाचक्रः प्रतापात् तपनो यथा ।

तथैव सोऽभूदन्वर्षो राजा प्रकृतिरङ्गनात् ॥”)
तेजः । इति मेदिनी । पे, २० ॥ अर्कदृक्चः । इति

राजनिर्घण्टः ॥ (युवराजस्य हृत्ते, स्त्री । यथा,
भोजराजकृतयुक्तकल्पतरौ ।

“नीलो दृक्च वक्त्रे च शिरःकुम्भस्तु कानकः ।
सौवर्णं युवराजस्य प्रतापं नाम विश्रुतम् ॥”)

प्रतापनं, स्त्री, (प्र + तप + णिच् + भावे ल्युट् ।)
पीडनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
सुश्रुते । १ । २६ ।

“कानकं राजतं ताम्रं रैतिकं चपु सीसकम् ।
चिरस्थानाङ्गिनीयन्ते पित्ततेजःप्रतापनात् ॥”)